

Izmenjava – Blaubeuren

V četrtek, 4. 10. 2012, smo se dijaki 2. e razreda odpravili na mednarodno izmenjavo v malo mestece Blaubeuren blizu Ulma.

Na dan odhoda smo se pred šolo zbrali že ob pol osmih. Vsi vzhičeni smo komaj čakali, da se pripelje naš avtobus. Svojo prtljago smo odložili v prtljažnik, se še zadnjič poslovili od staršev in že smo se odpravili na skoraj devet urno pot.

Ko smo potovali, se še zdaleč nismo dolgočasili. Še predenj smo prišli do mejnega prehoda Hrušica, smo iz svojih nahrbtnikov vzeli svoje i-pode, i-pede, MP4 predvajalnike, tablične računalnike ... S temi pripomočki smo si krajšali čas skoraj celo pot.

Seveda pa je potovanje proti koncu postalo že zelo naporno. Vsi naveličani voznje smo že komaj sedeli na svojih sedežih. Okoli pete ure popoldne smo prispeli v Blaubeuren. Ravno ob tisti uri je zelo deževalo. Šofer je ustavil avtobus pred šolo, kjer so nas že čakali naši gostitelji. Komaj smo čakali, da jih še v živo spoznamo.

Zunaj, na dežju smo čakali na svojo prtljago. Med tem pa je k nam že prihitel vodja izmenjave, gospod Jochen, za njim pa že naši gostitelji. Sama nisem imela težav s prepoznavanjem svoje gostiteljice, saj sva se prej spoznali že na Skypu.

Tam me je pričakala cela družina. Ker je močno deževalo, smo odhiteli proti avtomobilu in se hitro odpravili domov – v malo mesto Schelklingen. Tako smo se vsi odpravili po domovih.

Bila sem presenečena nad gostoljubnostjo in prijaznostjo svojih gostiteljev. Počutila sem se, kot da bi prišla domov.

Ko sem zložila svojo prtljago, smo se z gostiteljico Melanie, njeno prijateljico Jessico in s sošolko Kajo odpravili na potep po mestecu. Zanimiv se mi je zdel njihov grad. Po potepu pa sva odšli domov, kjer naju je že čakala večerja. Verjamem pa, da smo se tisti večer vsi prav hitro odpravili spat, saj smo bili utrujeni od potovanja.

Naslednje jutro smo se zbrali pred njihovo gimnazijo, kjer nas je pozdravila ravnateljica. Tam imajo zares lepo šolo. Odšli smo na ogled Blaubeurena, ki je potekal v obliki lova na lisice. Po skupinicah smo raziskovali to malo mesto. Ko smo ga raziskali, smo se v bližnjo kavarno odpravili na zaslužno kavo. Po počitku je sledil še ogled muzeja prazgodovine. Tam nam je vodič pripovedoval prazgodovinskem načinu življenja, zabave, glasbe ... Ugotovili smo, da vsi podatki niso bili ravno verodostojni, saj se tudi Nemci radi hvalijo z najstarejšo piščaljo na svetu. Pa temu seveda ni tako.

Po napornih ogledih smo se z vlakom odpravili domov. Bil je prav lep sončen dan, zato smo se že prej omenjena družina odpravili na kolesarski izlet. Bil je zanimivo, saj sva s Kajo spoznali okolico, v kateri sva bivali. Zvečer pa smo se sošolci in naši nemški prijatelji zbrali na zabavi v vasici Asch.

Prav kmalu je nastopila sobota in čas za ogled mesta Ulm. Zbrali smo se na železniški postajvi Blaubeurenu. Do Ulma smo se vozili približno 20 minut. Ko smo prišli na ulmski glavni trg, se je pred nami že razprostiral najvišji gotski stolp v Evropi. Bil je osupljiv, tako kot tudi preostali del mesta, ki

nam ga je predstavila vodička. Zelo se mi je zdela zanimiva mestna arhitektura. Sprehodili pa smo se tudi ob reki Donavi. Po ogledu mesta smo se odpravili vsak po svoje. Nekateri so šlo po nakupih, drugi na kavo, spet drugi pa so si ogledali še kakšno zanimivost. Moja družčina pa si je ogledala zelo zanimiv živalski vrt eksotičnih živali. Bilo je osupljivo vse po vrsti, od rožnatih rib do živo modrih žab.

Za soboto je sledila nedelja – prost dan. Počeli smo vse, kar je bilo mogoče. Nekateri so se odpravili v Stuttgart v veleslavni »šoping«, drugi so ve zabavali doma, s svojimi družinami. Kaja, najini gostiteljici in jaz pa smo se odpravili z vlakom v München, kjer smo si ogledali znamenito mestno jedro, osupljiv muzej BMW-jev in seveda Oktoberfest. Bila je čudovita izkušnja. Niti v sanjah si nisem predstavljala, da je Oktoberfest tako zanimiva prireditev.

V ponedeljek je sledil ogled univerzitetnega mesta Tüblingena. Bilo je strašansko mrzlo. Najprej smo se odpravili v Derendingen, kjer smo si ogledali na žalost samo zunanost protestantske cerkve, v kateri je deloval Primož Trubar. Vodička nam je povedala vse o njegovem delu v Nemčiji. Za tem pa smo se odpravili v Tübingen. Sprehodili smo se po starem mestnem jedru, si ogledali univerzo in seveda stavbo, v kateri sta bili natisnjeni prvi slovenski knjigi, Katekizem in Abecednik. Ogledali pa smo si še eno protestantsko cerkev. Nato pa je spet sledil prosti čas, ki so ga nekateri izkoristili za kosilo, drugi za nakupe, tretji pa za sprehod po mestu. Nato smo se odpravili nazaj v Blaubeuren.

V torek pa je sledil ogled muzeja fosilov v Holzmadnu. Muzej je bil izredno zanimiv. Vodič nam je povedal, da je v Holzmadnu največje nahajališče fosilov na svetu. Fosili so bili zares slikovito prikazani. Če ne bi deževalo, pa bi se tudi sami odpravili izkopavat fosile.

Nato pa je nastopila sredo – dan za odhod domov. Še zadnjič smo se zahvalili svojim gostiteljem in se od njih poslovili. Nato pa smo se odpeljali nazaj domov – v Slovenijo.